

i disse svar er der intet nyt; de er blot en gentagelse af, hvad regeringen allerede havde meddelt i går, og som på ingen måde havde afklaret det spørgsmål. Og så mener hr. Estrup nu i dag, at de gentagelser af det, man allerede havde sagt i går, og som var ét stort spørgsmålstegn, nu pludselig skulle have afklaret det for hr. Estrup, sådan at hr. Estrup nu mener at kunne konstatere, at det er en lovlig krig.

Det synes jeg ærlig talt er noget rystende, og jeg håber, at der er mange, ikke mindst blandt Det Radikale Venstres tilhængere, som vil sætte sig ned og læse disse svar og konfrontere hr. Jørgen Estrup med den påstand, at nu skulle spørgsmålet om lovligheden være afklaret.

Og jeg må sige, at jeg er meget skuffet over Det Radikale Venstres indsats i det udvalgsarbejde, som vi har været igennem, og den hastebehandling, som nu foretages, for jeg troede, at Det Radikale Venstre var indstillet på at stå inde for, at det her skulle behandles sådan, at der var et klart beslutningsgrundlag, som Folketinget kunne tage stilling på grundlag af. Men sådan er det åbenbart ikke mere; man er som regeringsparti blevet banket på plads, og så viger sagligheden for hensynet til nogle ministertaburetter.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg tror ikke, nogen i denne sal havde ventet, at jeg havde kunnet tilfredsstille hr. Keld Albrechtsen, så det vil jeg lade ligge. Men jeg tror, at man af det bilagsmateriale, der foreligger til udvalgsbehandlingen, kan se, at dette har været ganske grundigt endevendt.

Men det, hr. Keld Albrechtsen springer så elegant uden om, er bl.a. den dokumentation, der er kommet fra uvildige eksperter – og med uvildige eksperter mener jeg ikke regeringsansatte sikkerhedspolitiske eksperter og folkeretsexperter – og hvori netop spørgsmålet om ulovligheden er fuldstændig klarlagt.

Det ville klæde hr. Keld Albrechtsen at holde sig til sandheden på det område, men det kan jeg forstå at det kniber med.

Og til hr. Villy Søvndal skal jeg blot sige, at det havde altså været rarere, hvis hr. Søvndal havde sagt, at hvis FN's Sikkerhedsråd havde udtalt sig klart på det her område, sådan som hr. Søvndal nu efterlyser, så ville SF have stemt for. Men realiteten er vel, at det ville SF ikke have gjort, fuldstændig som man ikke ville det i 1990.

Formanden:

Hr. Keld Albrechtsen og derefter hr. Villy Søvndal.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er ked af at skulle sige det, jeg nu bliver nødt til at sige til hr. Jørgen Estrup, for det er meget sjældent, at vi står i den situation i forhold til hr. Jørgen Estrup, at hr. Jørgen Estrup faktisk omgås sandheden lidt letsindigt.

Hr. Jørgen Estrup ved jo godt, at vi bad om at få indhentet forklaringer fra uvildige eksperter i folkeret på spørgsmålet, om det er lovligt eller ej, og hr. Estrup ved jo godt, at det klart fremgår af besvarelserne, at regeringen nægtede at indhente forklaringer fra de uvildige eksperter, og hr. Estrup ved jo også godt, at et flertal i udvalget tilsvarende afviste vores forslag om at få afholdt en høring med disse eksperter.

Det eneste, der foreligger, er en udskrift fra en debat i en radioudsendelse. Det er det eneste, der foreligger!

Så jeg vil bede hr. Jørgen Estrup komme herop og forklare, hvad der ellers er, for kendsgerningen er, at regeringen intet har leveret, som ikke allerede stod i bemærkningerne til beslutningsforslaget, som det så ud i går – intet!

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Noget af det, som Det Radikale Venstre har lagt vægt på undervejs i processen, og som også er hovedpunktet i debatten i det socialdemokratiske bagland, er det, som man kunne karakterisere som »det klare mandat«. Og jeg mener, at jeg hørte hr. Jørgen Estrup udtale til medierne i dagene op til debatten her, at forudsætningen for radikal støtte var, at der forelå et klart mandat.

Men der er jo uenighed om, hvorvidt der foreligger et klart mandat – det tror jeg også hr. Estrup vil medgive – og derfor syntes vi, det var helt indlysende at lade uvildige folkeretsexperter vurdere, hvordan mandatet til det her er, og derfor foreslog vi det.

Så jeg vil godt spørge hr. Estrup: Hvordan er det i en situation, hvor usikkerheden hersker, at måtte vige tilbage fra det synspunkt, at man skal lytte til nogle, der er specialister på det her område? For dér var det radikale svar: Nej, det behøver vi ikke. Vi er kloge nok. Vi har nemlig fået vejledning fra udenrigsministeren og fra ministeriet, og dem tror vi på. Og hvad folke-